

	██████	██████████████████	██
██████████████		Narozen:	7.6.1948
	Bydliště:		Praha 4
	Telefon:		+420 261 213 059
	E-mail:		

██████████

Převzato z knihy Kronika českého amatérského filmu – 70 let ČKK.

Jan Krafnetr : ČKK a já, aneb bipolární svět filmu.

Dovolil jsem si vypůjčit termín z politiky, který vyjadřoval vládu dvou supervelmocí, k vyjádření vztahu amatérského a profesionálního filmu v tomtéž období. Býval občas srovnatelně napjatý. Kdo nepamatuje zákon o státním monopolu (na projekci 35 mm širokého filmu - patřil mezi Benešovy dekrety) z roku 1947 (zrušen v roce 1990), asi neví, o čem mluvím a klidně si vypaluje DVD, na které se dnes lisují vysoko-rozpočtové filmy.

Nastoupil jsem do Filmového studia Barrandov jako kulisák na podzim roku 1968 přímo z ČKD (dnes již zaniklá značka), přímo z budovy, na jejímž místě dnes stojí Sazka Aréna. Jelikož jsem od 14 let amatérsky fotografoval, bavilo mě nahlížet pod pokličku filmařům. O existenci filmových amatérů jsem věděl, protože jejich "nádobíčko" se prodávalo ve stejných obchodech jako fotografické.

Zajímalo mě, co asi za své peníze natácejí, protože v kinech i v zaměstnání propukla "normalizace" a dalo se předpokládat, že mají určitě jiný repertoár. Měl jsem se to brzy dozvědět. Kolega z práce, Pavel Dražan, mne do jednoho svého filmu obsadil jako herce a s hotovým dílkem jsme pak objížděli amatérské soutěže.

V době mého vstupu do ČKK nebyl tento klub v Praze jediný, i když byl nejstarší a také nejslavnější. Například naproti přes Vltavu ve Smíchovském kulturním domě měli také jeden klub, ale se zcela jiným způsobem provozu. O těchto rozdílech však tento článek není. Na rozdíl od roku 1935, kdy klub vlastně zastřešoval a někdy i zřizoval jiné kluby kino amatérů v Čechách, musel v roce 1975 každý klub patřit některému podniku nebo zřizovateli.

Vraťme se však k tomu příchodu. Nepostrádal totiž romantiku. Vchod do domu v ulici Trojická byl označen nápisem Kino Vyšehrad, které bylo ve sklepních prostorách skutečně v provozu. Bylo nutné projít kolem jeho pokladny a schodištěm domu z 19. století do budovy ve dvoře, původně postavené jako modlitebna. Na šatnu před sálem, promítací kabinou vzadu a bufetem za promítacím plátnem pamětníci jistě uroní nejednu slzu. Vzájemné rady při rozborech filmů i pořady toho druhu, jakými byly "Klubové vánoce" k tomu všemu patřily a patří dodnes. Legendy oboru známé i v zahraničí jsem potkával živé každý čtvrtek (například pana Havlíka).

Na rozdíl od některých členů klubu jsem kromě pravidelných schůzek klubu objížděl soutěže amatérských filmů, včetně mezinárodních. Informace členů klubu, kteří se jich zúčastnili, byly později tématem některých schůzek. Kromě jiného se rozebíralo, proč některý film zvítězil a jiný ne. K těmto debatám jsem mohl připojit i názory, odposlouchávané v zaměstnání.

Po roce 1990 zanikl Závodní klub ROH a nový majitel požadoval vyšší nájem, takže se klub musel vystěhovat. Ve stejné době nastoupilo video a dostupnost filmových materiálů prudce poklesla. Nástup videa se projevil samozřejmě i na soutěžích. Při velkoplošné projekci nebyla kvalita videa a filmu stejná. Někteří členové klubu se přeorientovali na novou techniku, jiní další tvorbu vzdali.

Barrandovský "Kopec" jsem opouštěl jako promítač v době, kdy počet kin v Praze klesal ze 72 na 17. Nastoupil jsem tedy na kopec protějšší - Kavčí hory, a pro změnu zase jako kulisák. Díky působení v ČST jsem nahlédl pod pokličku i této technice. Stěhováním atmosféra v ČKK neutrpěla.

Na rozdíl od předchozích působišť, kde si klub videoprojekční techniku zapůjčoval, má dnes klub vlastní a tu naopak zapůjčuje sám.

Klub sice postupně ztrácí zakládající členy, ale neustále přicházejí noví. **Seznam natočených filmů**

Doteky stínů - hraný, 3 min., (spoluautor)